

Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Θεσσαλονίκης

Τμήμα Αισθητικής

Πτυχιακή Εργασία

Η γυναίκα στην Αρχαία Ελλάδα
(Αρχαία Αθήνα και Μινωική Κρήτη)

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΠΕΠΑ ΜΑΡΙΑ

Πατεράκη Εύα – Μαρία

Θεσσαλονίκη 2005

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

— Πρόλογος	σελ.	1
— Εισαγωγή	σελ.	2
— Η γυναίκα στην αρχαία Αθήνα	σελ.	4
— Η ζωή και ο ρόλος της	σελ.	9
— Η εκπαίδευσή της	σελ.	15
— Μια ημέρα από τη ζωή της	σελ.	16
— Ενδυμασία	σελ.	19
— Κομμώσεις	σελ.	28
— Κοσμήματα	σελ.	30
— Καλλυντικά και αρώματα	σελ.	32
— Η γυναίκα στη μινωική Κρήτη	σελ.	35
— Εισαγωγή	σελ.	35
— Η ζωή και ο ρόλος της	σελ.	37
— Ενδυμασία	σελ.	39
— Κόμμωση	σελ.	43
— Κοσμήματα	σελ.	44
— Καλλυντικά και αρώματα	σελ.	46
— Επίλογος	σελ.	49
— Βιβλιογραφία	σελ.	51

Πρόλογος

Στην παρακάτω εργασία θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε με περιληπτικό τρόπο τον ρόλο, την θέση, τις συνήθειες, τα δικαιώματα, τον χαρακτήρα, τον τρόπο ζωής και τέλος αναλυτικότερα την εξωτερική εμφάνιση της γυναίκας στην αρχαία Αθήνα και στην Μινωική Κρήτη.

Σκοπός μας είναι να επικεντρωθούμε στην εμφάνιση της και στα βήματα που ακολουθούσε ώστε να την αποκτήσει. Για τον λόγο αυτό έχουμε χωρίσει σε ενότητες ότι αφορά την ενδυμασία, την κόμμωση, τα κοσμήματα, τα καλλυντικά προϊόντα και τέλος τα αρώματα που έκανε χρήση στις τότε εποχές.

Πηγές για τα στοιχεία αυτά αποτελούν κείμενα αρχαίων συγγραφέων, τοιχογραφίες και ένας τεράστιος αριθμός ειδωλίων που έχουν ανακαλυφθεί ως και σήμερα.

Εισαγωγή...

Εδώ, μια αρχαία
Ελληνίδα λούζεται και
καλλωπίζεται.

Στην αρχαία Ελλάδα, ομορφιά ήταν η αρμονία των αναλογιών και των ιδανικών, κανονικών διαστάσεων (σύμφωνα με τους κανόνες, τα πρότυπα). Η συμμετρία αυτή αντικατοπτρίζεται σε όλες τις εκφάνσεις του αρχαιοελληνικού πολιτισμού, στη γλυπτική, στην αρχιτεκτονική, και αποτέλεσε πρότυπο ολόκληρου του δυτικοευρωπαϊκού πολιτισμού.

Χαρακτηριστικό της κλασικής αρχαιοελληνικής ομορφιάς είναι η ίσια μύτη που

ενώνεται με το μέτωπο σε μία αρμονική, αδιάλειπτη γραμμή.

Οι αρχαίοι Έλληνες έδιναν ιδιαίτερη σημασία στην καθαριότητα και η χρήση των καλλυντικών ήταν ευρέως διαδεδομένη. Τα καλλυντικά ήταν παρασκευάσματα με βάση κυρίως φυτικά έλαια – ελιά, αμύγδαλο, σουσάμι – και τα χρησιμοποιούσαν για να περιποιηθούν τα μαλλιά τους, το πρόσωπο και το σώμα τους.

Στην αρχαία Ελλάδα, και ειδικότερα στην Αθήνα, το μακιγιάζ ήταν προνόμιο της αριστοκρατίας. Μέχρι τον 3^ο αιώνα π.Χ. χρησιμοποιούσαν ελάχιστο μακιγιάζ, για να βάψουν τα φρύδια τους σε σχήμα αψίδας. Αργότερα εισήγαγαν από την Αίγυπτο και την Μέση Ανατολή πούδρες και αρώματα τα οποία χρησιμοποιούσαν μετά το μπάνιο, τόσο για αισθητικούς (massage) όσο και για ιαματικούς σκοπούς.

Κατά τον 2^ο αιώνα π.Χ. οι γυναίκες χρησιμοποιούσαν ψιμίθιο (ανθρακικός μόλυβδος με λευκό χρώμα) για να πουδράρουν το πρόσωπο τους, έβαφαν έντονα τα βλέφαρα τους και τόνιζαν το δέρμα τους με ζωηρά χρώματα.

Στις αρχαίες Ελληνίδες άρεσε να περιποιούνται τα μαλλιά τους και τόνιζαν το χρώμα τους με διάφορες βαφές που γίνονταν από όστρακα ή χένα. Σύμφωνα με ιστορικά στοιχεία, στην αρχαία Ελλάδα υπήρχαν όλοι οι χρωματικοί τύποι μαλλιών με επικρατέστερο το καστανόξανθο χρώμα. Οι κομμώσεις δήλωναν την κοινωνική θέση της γυναίκας: οι παντρεμένες είχαν μαλλιά μαζεμένα σε ψηλούς κότσους, οι ανύπαντρες άφηναν ελεύθερα τα μαλλιά τους, οι νεαρές είχαν αλογοουρές, ενώ οι εταίρες είχαν περίτεχνα χτενίσματα με πλεξίδες γύρω από το κεφάλι τους. Όλες χρησιμοποιούσαν κορδέλες, μπούκλες ή κοσμήματα για να στολίσουν το κεφάλι τους.

Ορισμένοι άντρες έβαφαν τα μαλλιά τους ξανθά ή κόκκινα, ενώ οι μεγαλύτεροι είχαν γένια ή μούσια. Οι στρατιώτες είχαν ξυρισμένο πρόσωπο και τα μαλλιά τους ήταν συνήθως σπαστά και κομμένα κοντά.